

Sygn. akt V CNP 35/18

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w R.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 listopada 2017 r., sygn. akt II Ca [...]

w sprawie z powództwa [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w R.
przeciwko B. M. i K. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 grudnia 2018 r.,

1) odrzuca skargę,

**2) zasądza od skarżącej na rzecz pozwanych solidarnie kwotę
600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Powódka [...] Spółdzielnia Mieszkaniowa w R. wniosła w dniu 14 maja 2018 r. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 listopada 2017 r., III Ca [...]. W skardze przytoczono jej podstawy i wskazano przepisy, z którymi wyrok jest niezgodny. Wskazała skarżąca, że poniosła szkodę w kwocie równej sumie kwot 1742,76 zł, 769,30 zł oraz 647 zł tytułem kosztów procesu. Podniosła również, że nie jest możliwe wniesienie skargi kasacyjnej oraz nie wystąpiły przesłanki wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Orzeczenie Sądu Najwyższego stwierdzające niezgodność zaskarżonego skargą wyroku z prawem nie eliminuje tego wyroku z obrotu prawnego. Stanowi natomiast podstawę do następczego dochodzenia od Skarbu Państwa naprawienia szkody poniesionej na skutek wydania wyroku niezgodnego z prawem. Odpowiedzialność majątkowa Skarbu Państwa może wchodzić w grę jednak tylko wtedy, kiedy wzruszenie wyroku nie jest i nie było możliwe, a strona podjęła wszelkie dopuszczalne prawem czynności, prowadzące do wzruszenia wydanego wyroku. Takimi czynnościami były dotychczas, poza skargą kasacyjną, także wnioski o wznowienie postępowania czy powództwo przeciwegzekucyjne, o ile wystąpiły podstawy do ich podjęcia. Brak takich przyczyn należało wykazać.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, że w dniu 3 kwietnia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. 2018, poz. 5 ze zm.), która wprowadziła do polskiego systemu prawnego kolejny środek nadzwyczajny. Środkiem tym jest skarga nadzwyczajna, której celem jest, jak wynika z art. 89 tej ustawy, eliminacja prawomocnych orzeczeń naruszających zasady lub wolności i prawa człowieka i obywatela określone w Konstytucji albo w sposób rażący naruszających prawo przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Przyczyny uwzględnienia skargi nadzwyczajnej są zbieżne z podstawami skargi o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem, jednak inne są

konsekwencje wydanego na skutek tych skarg orzeczenia. Uwzględnienie przez Sąd Najwyższy skargi nadzwyczajnej prowadzi bowiem do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 95 ustawy o Sądzie Najwyższym w związku z art. 398¹⁵ oraz art. 398¹⁶ k.p.c.). Skoro zaś zaskarżony wyrok może zostać uchylony, nie jest możliwe orzekanie o skardze o stwierdzenie jego niezgodności z prawem i - w następstwie takiego orzeczenia – o odpowiedzialności majątkowej Skarbu Państwa.

Oznacza to, że, wnosząc skargę określoną w art. 424¹ k.p.c., strona musi wykazać, iż złożyła do stosownego organu wniosek o wniesienie skargi nadzwyczajnej zgodnie z art. 89 § 2 ustawy o SN, a wniosek ten nie został uwzględniony.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 i 122 k.p.c., zasądzając na rzecz pozwanych koszty należne ustanowionemu dla nich pełnomocnikowi z urzędu.